

troer jeg virkelig, at den maa kunne siges at være løst ved Lovforslaget; thi man begynder netop der — naar ellers dette Lovforslag maatte blive til Lov — fra Sagens rette Ende, idet man faaer den Autoritet fast, som ved Siden af Regjeringen faaer fuld Besøielse og Tillid til at udtale sig paa Coloniernes Begne om Coloniernes Tary saavel i almindelige Forhold som i det Enkelte. Det er det, som jeg troer i høi Grad fattes, og som jeg frygter, at nærværende Sags Behandling vil give et slaaende Beviis for, at der trænges til. Efterat nemlig Regjeringen, saavidt det stod til den, har søgt at erfare Coloniernes egen Mening, efterat den Forsamling, som i den Anledning efter Kongens Opfordring var sammentraadt, har afgivet sin Betænkning, og efterat Regjeringen saagodt som i alle dens Dele har fulgt denne Forsamlings Betænkning ved Udarbejdelsen af det Forslag, der nu er fremlagt for Rigsdagen, saa reises der nu Tvivl om Betydningen af hele denne Udtalelse fra Coloniernes Side. Dette viser, troer jeg, i hvilken Grad Colonerne og Møderlandet eller rettere begge, Fædrelandet om man vil, trænge til, at der bliver en Autoritet derude, som har fuldstændig Besøielse og Tillid til at ytre sig paa Coloniernes Begne.

Jeg skal dernæst tillade mig at omtale, hvad det da egentlig er, som Udvalget vil have ind i Colonialloven foruden det, som jeg tillod mig at oplæse, nemlig, at det skal være en Basis for det hele gjensidige Forhold mellem Colonerne og Møderlandet. Det findes antydet i almindelige Træk ligeledes Pag. 483, hvor det ærede Udvalg siger: „Til hvad her saaledes burde findes, maa Udvalget henføre: Bestemmelser om den locale Executivmagt og den dømmende Magt, om Embedsmændenes Stilling, Borgernes Rettigheder, Skatternes Tilblivelse og Anvendelse, og i det Hele den danske Lovgivnings almindelige eller særlige, betingede eller ubetingede Gyldighed i Colonerne.“ Det er nu vistnok et meget omfattende Gebeet af Lovgivningsværket, som det ærede Udvalg paa denne Maade vil have ind i selve Colonialloven. Det er imidlertid strax iøinefaldende, at disse Udvalgets Dtringer kun betegne Sagen i sin store Almindelighed. Paa et senere

Stadium af Udvalgets Betænkning, som jeg ret strax skal komme til, vil der findes den specielle Udførelse antydningsviis fremsat; men jeg maa dog her allerede tillade mig i Almindelighed at antyde, hvorledes jeg finder, at alle disse organiske Bestemmelser, Colonerne vedkommende, dog maaffee mindre ere nødvendige eller paa deres Plads, hvor der ikke er Tale om at ordne en Colonies Forhold, som først nu skal træde i Relation til Møderlandets Lovgivning. De turde maaffee være undyarlige, naar Talen er om Coloner, der i en Række af Aar, ja i Aarhundreder, have staaet i et nøie Forhold til Møderlandet, og som, om end Afskilligt kan være at rette og forbedre, og om end Meget kan trænge til Ændring i Coloniernes Forhold, dog ganske vist ere i Besiddelse af en Retstilstand, og det en Retstilstand, som ikke er saa slet i Sammenligning med andre Coloners, at den jo meget vel kan tjene til Udgangspunkt, hvorpaa der kan bygges videre, et Udgangspunkt, der i Forbindelse med Skabelsen af et Colonialraad med en saadan Myndighed, som Lovudkastet tilfigter at give det, vel kan afgive en saadan Basis for en forbedret og fuldstændigere Organisation, som det ærede Udvalg selv opstiller som det Principale. Vender man sig dernæst til, hvorledes det ærede Udvalg har tænkt sig, om end kun antydningsviis, den specielle Udførelse af de Hovedgrundsætninger, som Udvalget desidererede udført i Lovudkastet, vil det for det Første af Udvalgets Betænkning Pag. 487 fremgaae, at det ikke er Udvalgets Mening, at Grundloven skulde gives umiddelbar Anvendelse i Colonerne. Det er udtrykkeligt fremhævet af det ærede Udvalg, og det er dobbelt værd at lægge Mærke til, fordi det jo er bekendt, at endeel af Medlemmerne af de 10 Mænds Forsamling i Vestindien havde udtalt sig for en saadan Anvendelse. Af Udvalgets Betænkning Pag. 488 og 490 vil det ogsaa sees, at det ikke er det ærede Udvalgs Mening, at Colonerne strax og ubetinget skulde sættes i Besiddelse af Pressesfriheden; man har tværtimod meent, at Forholdene der gjorde megen Forsigtighed nødvendig, og at netop den danske Presselovs Udvidelse til Colonerne hensigtsmæssigst var en Opgave at bearbejde for